

[**Anna Westergaard.**]

missionen afgav betænkning, til maj 1950 for at komme så vidt, at man i justitsministeriet nedsatte et nyt udvalg.

Steincke: Det ærede medlem overser, at jeg i maj 1950 var lige så ny, som den nuværende højtærede justitsminister er i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Bjerre: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 23 af 1. marts 1889 om handelsregistre, firma og prokura.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5169; fremsættelsen findes i tidenden sp. 412).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Henry Hansen: Det kan vist ikke anses for at være urimeligt, at regeringen, der i denne tid søger at finde frem til besparelser og samtidig reviderer de takster, efter hvilke der betales for arbejde, som ydes af de forskellige statsorganer, har kastet sine øjne på loven om handelsregistre m. v. Loven er fra 1889, og de takster, der er fastsat i § 36, har uændret været gældende siden. Det er vist noget af et særsyn, at priser igennem 65 år ikke er undergået forandringer; skulle disse takster være passende i dag, måtte de dengang være sat urimelig højt. Selvom det er umuligt at foretage en opgørelse over udgifterne ved førelsen af disse registre, og det forstår jeg at det er, da de pågældende kontorer også beskæftiger sig med andet arbejde, vil jeg tro, det er rigtigt, at afgifterne i dag er for lave, og at det er rimeligt at forhøje dem.

§ 36 fastsætter i sin nuværende form bestemte takster for de forskellige ydelser, og det betyder altså, at der skal en lovændring til for at ændre disse takster. Jeg er enig med den højtærede handelsminister i, at § 36s form ikke er særlig praktisk, og at

det vil være fornuftigt at forme paragraffen således, som det her er foreslået. Vedtages lovændringen, bliver det herefter handelsministeren, der skal fastsætte de regler, hvorefter afgifterne skal betales, og det kan vi tilslutte os. Man må så have den tillid til de skiftende handelsministre, at de ikke misbruger den bemyndigelse, de efter lovændringen vil få. Det er efter min mening et rigtigt princip, at de, der får en ydelse af statsorganer eller andre for udført arbejde, må betale et gebyr, der dækker omkostningerne ved denne ydelse. På den anden side bør gebyrerne heller ikke være højere end, at de med en rimelig sikkerhedsmargin dækker de virkelige omkostninger.

En anden ændring i lovforslaget går ud på, at afgifterne herefter skal tilfalde statskassen, de er tidligere gået til kommunkasserne. I almindelighed er vi imod, at man berører kommunkasserne en indtægt, de hidtil har haft, men dels drejer det sig om små beløb, dels — og det er det vigtigste i dette tilfælde — udføres arbejdet med handelsregistre af statstjenestemænd — det er politikontorerne, der udfører arbejdet —, så det rigtige sted at lægge pengene må være statskassen. For Københavns vedkommende sker der ingen forandring; hidtil har magistraten udført arbejdet, og det skal den fortsat gøre, hvorfor den naturligvis også skal have pengene.

Den højtærede handelsminister oplyste i sin fremsættelsestale, at da man i forrige århundrede behandlede den nugældende lov, gik lovforslaget ud på, at afgifterne udenfor København skulle gå i statskassen, men under behandlingen her i landstinget hittede man på, at de kommunale kasser trængte mere til pengene, og da det var en skikkelig minister, fik landstinget sin vilje. Selvom der er gået et stykke tid siden da, og selvom det dengang var en justitsminister, der fremsatte lovforslaget, synes jeg, vi nu skal kvittere for venligheden dengang og til gengæld føje den højtærede handelsminister i, at pengene går i statskassen.

Der gives ingen oplysninger om, hvor store forhøjelser af afgifterne man har tænkt sig; jeg ved ikke, om den højtærede minister nu vil være i stand til at give nogen oplysning derom.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Moesgaard: Det foreliggende lovforslag giver handelsministeren bemyndigelse til at forhøje nogle hidtil meget små takster. Jeg synes, det er naturligt at forhøje disse takster, så at de nogenlunde dækker de udgifter,